

och skollagen. Enligt den senare ska elever på alla stadier ha inflytande över hur deras utbildning utformas. Skolverket konstaterar denna skillnad i sin rapport:

Enligt Skolverkets bedömning är Ellen Keyskolans syn på elevinflytande för elever i årskurserna 1-6, som den kommer till uttryck i skolans måldokument och i uppläggningsen av den dagliga verksamheten, inte i överensstämmelse med vad som gäller för det offentliga skolväsendet. Skolan uppfyller därför inte på denna punkt skollagens krav.

Ekonomi

Förutom kommunbidragen är skolans stora inkomstkälla elevavgifterna, som kallas "föräldrabidrag". Då inspektionen genomfördes var årsavgiften 7200 kronor för första barnet. (Halv avgift för andra barnet, och ytterligare lägre avgift för det tredje.) Läsåret 1993/94 var årsavgiften 4800 kronor för första barnet (med motsvarande jämkningar för systemkon).

Dessutom bidrar många föräldrar till skolans ekonomi genom arbetsinsatser av olika slag (städning, kökstjänst, byggnads- och reparationsarbeten).

Elevavgifterna uppges bli att täcka "profilkostnader i form av dyrare material och höjda matkostnader". Materialkostnaderna är dock inte högre än för den allmänna grundskolan, och därför är elevavgifterna enligt Skolverkets bedömning oskäligt höga.

SOH

En nubbe för hjärtat?

Då och då publicerar tidningarna nyheten om att en regelbunden dos alkohol enligt vetenskapens senaste rön ger ett visst skydd mot hjärtsjukdomar.

Journalistiskt är det en perfekt nyhet: den handlar om en ångslan vi alla känner, den ger oss absolution för något vi har hatt lite dåligt samvete för, och den ger oss dessutom tillfälle att moralisera över de nykterhetsivrare som moraliserat över oss.

Ibland har tidningarna senare infört artiklar där någon expert ifrågasätter det vetenskapliga underlaget för uppgifterna om alkoholens nytta, vilket inte brukar ges lika framträdande plats som den ursprungliga nyheten.

Det är svårt att bedöma värdet av dylika rapporter, i synnerhet de som influerar under den senaste tiden, och som citerar ledande facktidskrifter som *Lancet* och *Journal of American Medicine*. Hur fullständiga och korrekta är referatet?

Lämplig dos?

Vilka följder för folkhälsan får en generell rekommendation om ett dagligt alkoholintag? Vem skulle rekommendationerna gälla? Alla med ökad risk för hjärtproblem? Alla över en viss ålder - fyrtio, femtio, sextio? Är undersökningarna så väl underbyggda att helnyktra bör uppmanas att överge sina principer för att öka sina chanser att leva längre?

Och vilken är den rekommenderade dosen? Ett glas lättöl då och då eller ett par glas vin eller en snaps varje dag? Finns det en risk att personer i riskzonen väljer att misstolka informationen som ett stöd för fortsatt överkonsumtion?

Vilka förklaringar ger forskarna till de

uppgivna goda verkningarna? Hur mycket beror på samvariation mellan gynnsamma livsstilsfaktorer och måttligt alkoholbruk? Är det alkoholen allena eller kanske ett ämne i druvskalet som ger de åstundade verkningarna?

Felkällorna är legio i denna sorts studier. Vid en tidigare undersökning visade det sig t.ex. att kontrollgruppen (personer som aldrig drack alkohol) innehöll patienter som slutat dricka sedan de fått besked om att de var svårt sjuka!

Nyheter eller råd

Som så ofta finns det många frågor men få svar. Den här gången är det dock viktigare än någonsin att allmänheten får aktuella, fullständiga och opartiska besked om läkarvetenskapens ståndpunkt. Bör inte Folkhälsainstitutet försöka skaffa sig ett underlag för en allmän rekommendation om vår livsföring?

Frågan är om pressen sköter sitt uppdrag som allmänheten har rätt att kräva eller om journalister och redaktörer faller för frestelsen att skriva det som vi läsare vill ha - goda nyheter snarare än goda råd?

Niels Houmøller